

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 17C/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219204354
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2219204354.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: Q. H., N.. XX.XX.XXXX, A. L. X.. B. XXXX/XX, F. B., právne zast. JUDr. Helenou Buzgóovou, advokátkou so sídlom Alžbetínske námestie 2, Dunajská Streda, proti žalovanému: W. S., N.. XX.XX.XXXX, A. C. XXX/X, F. B., o zaplatenie 6.000,- € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 6.000,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 6.000,- eur od 16.05.2019 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13.11.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 6.000,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne z tejto sumy od 16.05.2019 do zaplatenia a k náhrade trov konania.

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že medzi žalobcom a žalovaným bola v zmysle § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) uzavretá písomná zmluva o pôžičke (založená na č.l. 4 spisu), podľa ktorej žalobca požičal žalovanému na účely začatia podnikania v hotovosti sumu 6.000,- eur ako bezúročnú pôžičku. Túto pôžičku mal žalovaný žalobcovi vrátiť do 15.05.2019 (čl. IV bod 1 zmluvy) a keďže tak do dnešného dňa neurobil, žalobca sa obrátil so svojim nárokom na súd a požadoval od žalovaného aj zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po lehote splatnosti vrátenia pôžičky. Žalobca na nariadenom pojednávaní opätovne potvrdil, že žalovaný mu napriek jeho tvrdeniam pôžičku dosiaľ žiadnym spôsobom a v žiadnej forme nevrátil, pričom žalobca sa neúspešne domáhal tohto svojho práva v rámci trestného konania, kde bol žalobca odkázaný na civilné konanie. Zo zmluvy o pôžičke pritom jednoznačne vyplýva tak výška požičanej sumy 6.000,- eur, ako aj lehota, do uplynutia ktorej mal túto sumu žalovaný žalobcovi vrátiť t.j. do 15.05.2019. Vzhľadom na iný prípad požičania peňazí (vec vedená pod sp. zn. XXC/XX/XXXX), ktorý sa mal udiať v rovnakom období, sa dá predpokladať že aj táto zmluva o pôžičke bola uzavretá vo februári 2017.

3. Žalovaný proti platobnému rozkazu, ktorý vo veci vydal tunajší súd pod č.k. 17C/33/2019-29 zo dňa 05.12.2019 podal včas vecne odôvodnený odpor (v jeho dôsledku bol platobný rozkaz zrušený uznesením tunajšieho súdu č.k. 17C/33/2019-36 zo dňa 07.02.2020), v ktorom žalovaný neuznal uplatnenú pohľadávku žalobcu v celom rozsahu a navrhol žalobu zamietnuť. Podstatou procesnej obrany žalovaného bolo, že pôžička vo výške 6.000,- eur, ktorej poskytnutie žalovaný nepopieral, už bola

žalobcovi vrátená prostredníctvom tretej osoby, a to otca žalovaného, ktorý podľa tvrdenia žalovaného mal 13.03.2017 splatiť pôžičku priamo k rukám žalobcu, a to z peňažných prostriedkov, ktoré práve vtedy získal z predaja svojho motorového vozidla. Žalovaný tiež tvrdil, že žalobca je psychicky labilný a má mentálnu poruchu, čo vyplýva z jeho správania sa pri viacerých udalostiach popísaných v odpore žalovaného.

4. Súd sa oboznámil so žalobou a vo veci nariadil ústne pojednávanie, na ktorom v neprítomnosti nijako neospravedlneného žalovaného prejednal vec za splnenia procesných podmienok podľa § 180 C.s.p. (neprítomný žalovaný, ktorý bol riadne a včas predvolaný, nepožiadaval o odročenie pojednávania a na pojednávanie sa nedostavil bez akéhokoľvek ospravedlnenia). Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a s podstatným obsahom spisu (najmä žaloba a jej prílohy č.l. 1-11, odpor žalovaného z 02.01.2020 č.l. 33-35, uznesenie OS DS č. k. XXC/XX/XXXX-XX) a na základe takto vykonaného dokazovania zistil skutkový a právny stav veci tak ako bol tento žalobcom tvrdený v jeho žalobe a počas celého konania (odseky 1, 2 odôvodnenia tohto rozsudku).

Podľa § 657, § 658 ods. 1 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 559 ods. 1, 2 OZ, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím na skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol po 01.02.2013), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

5. Z vykonaného dokazovania mal súd dostatočne preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá písomná zmluva o peňažnej pôžičke (založená na č.l. 4 spisu) vo výške 6.000,- eur s tým, že v období februára 2017 došlo k faktickému odovzdaniu uvedenej hotovosti tvoriacej pôžičku a jej prevzatie žalovaným, a to pri výbere tejto sumy z banky, čím došlo medzi stranami k platnému uzavretiu zmluvy o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka a k vzniku občianskoprávneho záväzkového vzťahu podľa tohto ustanovenia. Strany si predmetnú pôžičku dohodli bez nároku veriteľa na úroky a s lehotou vrátenia pôžičky do 15.05.2019. Žalobca si svoj záväzok spočívajúci v požičovaní peňazí (6.000,- eur) riadne splnil (splnenie záväzku žalobcu zo zmluvy o pôžičke nebolo medzi stranami sporné, a ani akýmkoľvek spôsobom popierané zo strany žalovaného), žalovaný však pôžičku (požičané peniaze) podľa záverov vykonaného dokazovania do uplynutia dohodnutej lehoty, ako ani dodnes žiadnym spôsobom a v žiadnej forme nevrátil, a to ani sčasti, čím porušil svoju zmluvnú povinnosť a dostal sa do omeškania s vrátením pôžičky. Zo žalobcom prednesených skutkových tvrdení a predložených listinných dôkazov (viď bod 4 odôvodnenia tohto rozsudku) mal súd za to, že uplatnený nárok žalobcu na vrátenie pôžičky, ktorý sa stal v celosti splatným dňom 15.05.2019, bol dostatočne preukázaný a je v celom rozsahu opodstatnený, t.j. žaloba bola dôvodne podaná v celom rozsahu. Žalobcovi vznikol tento nárok na základe citovaných zmluvných, ako aj zákonných ustanovení o pôžičke a omeškaní dlžníka, pričom k splneniu záväzku žalovaného dosiaľ nedošlo ani len sčasti.

6. Procesnú obranu žalovaného spočívajúcu v tvrdenom splnení záväzku vrátiť pôžičku, a to ešte pred uplynutím dohodnutej lehoty splatnosti považoval súd za bezpredmetnú a účelovú vzhľadom na procesné pravidlá uvedené v čl. 8 a v ust. § 151 C.s.p., pretože žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu o nevrátení požičaných peňazí (pri ktorom tvrdení súd rešpektoval negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje) účinne nevyvrátil a vo vzťahu k svojim skutkovým tvrdeniam o vrátení pôžičky prostredníctvom plnenia tretej osoby, a to otca žalovaného, neunesol dôkazné bremeno, keďže tieto svoje tvrdenia počas celého konania (vrátane ústneho pojednávania) žiadnymi priamymi a ani nepriamymi dôkazmi nepodložil. Súd preto

žalovaného výrokom I rozsudku zaviazal na zaplatenie sumy 6.000,- eur titulom vrátenia pôžičky žalobcovi, a to spolu s úrokmi z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne z tejto sumy od 16.05.2019 (deň nasledujúci po dni splatnosti vrátenia pôžičky) až do zaplatenia, keďže sa žalovaný nepochybné dostal s plnením tohto svojho záväzku do omeškania (všetko spolu výrok I). Súd na tomto mieste poznamenáva, že ostatné námietky a argumenty žalovaného neboli rozhodujúce pre meritórne rozhodnutie veci a preto ich súd vyhodnotil ako právne irelevantné a z dôvodu hospodárnosti konania sa s nimi podrobnejšie nevyšporiadal.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci úspešný na 100 % a neúspešný na 0 %, t.j. čistý úspech žalobcu predstavuje 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).